

3 dailėtas

① Nuolatinis uovės. Viešos kūnainio
aukštis
galimai paimant Aputi, Kėdainių
ar A. Zalusbogą

1. būdingas veikėjų gilius psicholo-
gizmas (Aputis)
2. Naujynimas; postmodernizmas (Lau-
bergs)
3. Tradicinė uovės, kuriai būdingas
veikmenio atspindys (Kėdainiškasis)

② Dainos - vertinimaisių lietuvių
tautodakų dailis.

↳ tikrusios dainos yra netik ver-
tinimais, bet ir seniausia tautodaka.
Nemocas, kad jos atsimedo darbu
palengvinti, kuri tikros ritmų, todel
dainos skirstomos pagal atlikimo
taką. Tačiau mena, kad dainos ati-
medo karto su žolėmis.

Dainos skirstomos:

1. derbo deinas
2. būlandonių asperių "
3. žemės / vestuvės " "
4. gero "
5. Savitų gūips sudaro mūlos

Liaudies deinose rytiliai atspindi var-
biavimų tautos etinių bruožų:

1) Darbiniuose: mergelė uenvori bėgimo
tingimiliai ir atvirkliai.
2) Žeimyiniuose santiukliai, ypač que-
rūs buolio ir sesers santiukliai (Brolo-
lin seseli darbėlės ruoja, seseli buolelė);
keng bilydi ir leuliai supjstant. Taip
pat querūs motinės ir blyktos santiukliai:
uenvoros mergelės kaip bėgėjos,
niborai uenvipi, bet staiji išsiuq;
kitos žemės ir labiausiai pasiligę
motinės. Dainos rytilis mergaitės.

3) Dora, bukluose - vieto tai siu-
bolizuojo rūtis vaivijilių, uodelių
ar akėlių, net rūtys darbėlių.

4) vaikinių bruožas - obuogė, stip-
numos ypač rytilus kovo dainos
be kito, ko ir užiš tivynai. Neretai
utiuliuose žingelis, apibeioli-
uent lietuvių vyrų bruožas.

a) Dainos seniausios yra derbo.
josi skirstomos pagal pobūdį: arnuo,

melimo, audimo. Vačas obertą ry-
ki ir melodiję, rasti puindorūnai.
Pirmiuos būdingos reliauvių, išk
pjoviamas valiavimai, melimo der-
iuos - tėku tylos, rukis, rukis, si
valiavimo yra kilimai ir rečanti-
nis. Daugelio buvo deriuojamų ne tik
derbo metu, bet ir poilsib užsiėmimis
užvaragini paralinti.

b) senietinių įvencijų deinių: sk-
ridy, velyky. Buvo būdingi religi-
uių elementai. Šiuos gausiausius
yra jaučiųjų pleinai, tai ir pago-
nys, ir katalicioyber, išvaikiko. Jor
vačiuos Lypolito, Rėzos žemės,
jaučiųjų via gausi kūpinių, pauli,
puideiniųjų doruo slenubo - kypoli.

c) kitos yra priekybes deinių. Jor slin-
tomas; menovalerius, rugpjūtinis,
urštasis. Lietuviai labai išleidinėjai
is ilgai nesodo vertybes. Savitos
deinių buvo humoristiniai apolai-
niotai vertybos. Gausiausios yra
menovalenijų deinių.

d) kero deinių yra pačios jauniav-
osi, nors hei fūrios išliko iš
kupinių, bei hy, o daugiausiai
yra išliky XIX a - XX a jaučiamus ap-
deiniuoti. Yra ir interius deini-
uos, mode paimolovo očiukius;

aušrių 13 m.

3. Baltų kelbos

Paradys yra priskiriamas apie
3 tūkst. kelbos. Šiuos yra dideli, kita
sudaro nedidelis žmonių grupės ir jas
sudinintystes; atskiri žmones. Šiuos yra
didžiausius yra indoeuropiečių sei-
me. Jor sudityji yra baltų kelbų
rakas. Baltų kelbos sudaro doi
gyvos kelbos - lietuvių ir latvių,
tais menvalerius minintus kelbos - kur-
nių, silių ir žiemgaliai, ir prieinių
kelbos -, levių yra išlikę menytinių
natiūnų - taip spaudinti kotelis-
mai ir du nendrės. zoologiniai; bet
nuo metu yra labai dominiuoti pri-
sty kelbos ir miglamei atgaivinti
ir kelbų yra pačios gentys: war-

biusui priemis kelbos būvordė ypa-
tai, kuo išleiki nesupj ei vitojai.
Prūsai išleiko senojų mitiniukos liub-
lio taurimą. Daug priemis žodžių
yra pačiūs; lituviai - akars,
tererai), medius (mirkas). Bet turi
ir slintingų žodžių dodes (psiūst),
beriles (beriles), gaukis (baltas). Priemis
tauto buvo būgriuocių nusilepto,
o paslutiui priemis, kelbėjų giv-
tojų kelbos, minu apie XVIII e vido-
ju. Prūsai - duktarties keliuose -
greedo vutis.

Skurūs ir žemgaliai:

Ji minuose XIX o. skandianos
bueto tyrimoje netyrinuose red-
timiuose, kur kelbantys apie vi-
kingus

Žemgaliai gyveno žalia Latvi-

ja (Zagru, Salyna, Joniskis). Je ne-
paliko savo jokios netyrinės ī altinių,
o spūjuos vies žinomas iš istorių
apmoigus, apie vikingus. Tarpautis
išdėjas menoms, kuo yra ištikę
latvinių kelboj.

Apsis silius rojio XMA. volnėjim
kraunko. Ji gyvena kur Svedena,
Salakas, Zemesai ir daugji Latvijos
tunituojos palei Dauguvą. Menoms,
kod pats ziliukausia yra žmonų
nuisto pavadinimė.

Latviai:

Ji pradedosi užtkt 11-tame
šimtmečių iš vadino miestgaliai.
Latvijos vieno metu kelbos apie 1,5
mln. žmonių.

Latvijos pagrindinis kultūros nuo
lituviai tba, kuo būtis visatos
pietiniame Žemaitijoje.

Senuosius dīgavusis jūrgūvis
au, er, iu, un latviai išveisti;
nos iš o, i

Prūsibalsius kis g parente;
c is ds

seunorius ūnē latviai parente;
joss 2

Nuoj čiaž turi įvėž
Norines beturai dudu aut ~~cocta~~
nuibalscys. Norines reikšcys prie-
balsio uždarčius (adustyc-sa-
paiti, vafz - drūmliuviu vanduo)
Lietuvos kelbos.

Lietuvos kelbos išsi kisti į ūkst.
pusolėjosi. Daug, italo turių
estai is suvaidai (ugnoficai)

Lietuvos vardo kilę nuo skaub
lietuvių arba nuo upelio Lietuvos
yra galutras i susipomėvovo atmin-
dus reitui (1503 m. buvo reisti li-
tuvos potemai turėjytis) Lietuvos
melodikosjeje)

Lietuvos kelbos parerbtę daž-
dauj istominis vileninis. Stevy.
kelbos, lotynas, leukas kelbos is
rusų kelbos

Lietuvos kelbos Europoj laiko-
me viens is archaicūsių kelbų
is tų rodo rusų gausi ir gerasi
tautosakas bei vilciakystes tari-
mis. Balty, taurinių meninė,
kod kilę is lotynų kelbų
ir reikšcios juostą. Lite verijie:
istominis salo, kud emi-

ui pavieniuosis suvo aščiai, bet
kelbiniukai mena, kud aščiai
yra atskine partis.

26. Izvys

e) Dabar yra pariliuksmiliai olo-
nai, oložniausiai jaunimo is apie mieli.
Noris pries jis prieškiūravos is jumos-
tinių deinių.

f) Letai gresedžiai yra trentinių
deinių, deinių išlošimoti eilinių čiai.
Lietuvos deinių yra blosilinio po-
sūdžio, t. y. melodijoje atitinkale vieni-
tišq turių. T. etnikis pries deinių yra
lyriškos.

Seniausios deinių reibia ~ 989 m.
Tai surijs su puiny hero deino-
mis. Pirmosios deinių pameinijimas
strijkovallio krovikoj ~ XVI a. Pirmog
buvo parkelbtas vaquerio knygajo
u Lietuvos gyventojus is paprotciai.

O XVIII a. plėderis virsotis is išleido
Poleinios kerte su melodija. Nėra
deino net pausudoto žetis operoj
„libreti“. Pirmoji rinkinici išijo
Italiavicais XVI a. priešdiraži „Dei-
nių imočiis“. Jis jo olim nia-

ko būdžiai žesčios.

46 5 11.

Aistkumer:

jūnautinis zoohų perstengant auto-
lony, buugti anekis, joandikis vi-
noje rietos, rūperti už až. Tai
vartojimai, obengiede lėtinių co-
drių atrodiuose, nevaikas
revoliucijos veiksm. n., viver uzo
lito, prieš, kilmė, saugumas

Tileskumer

tieskumų siuvinys uodus.

pausės zoohų plėmbejimų
netinkamai paauštintas

pernė dilių ar
pernė oge

Glenutuvas.
zoohiu pentebelių,
taip pat jūrų, žmonių, dilių

4 bilietas

1. Pataulis, puočotiniai - liudėjus išmūties
išreikše

semiausis, todėl, kad jas gaus tuncupi
lėtininkai, perduodami iš kontorų; hor-
tq. Tai jūodo net išlikusi toliai pa-
tari "Taip tivos sah". Pataulis - tai
tuncupi apibendrinantys posakiai, rei-
kiavantys veiuokius ar kitokių apiba-
ndintų gyvenimo sritis. Du zootiniai -
tai vociolinki atskirus atvejus, rei-
gavimus išsakymai. Patauliuos
deruiusiai pamokomis, patamomo,
o puočotiniai papnestai uileto ne-
meškei, ne bend pamoko.

Pataulis ir puočotiniai vienos tolks
tautoxche kaip daivas iš pasa-